

**Woensdag 18 maart 2026**

**Voorganger: Bas van der Graaf**

**Thema: “Overgave aan de God bij wie alle dingen mogelijk zijn”**

**Lezing Marcus 14: 32-42**

---

Lieve mensen van de Alle Dag Kerk,

Vinden jullie het gemakkelijk om het eens te worden met God? Eén van wil te worden met de God in wiens handen je levenslot ligt? Voor Jezus was dat bepaald niet het geval en dat is eigenlijk best heel verwonderlijk. In de kerk geloven en belijden we dat Jezus de Zoon van God is, met alle goddelijke eigenschappen die daarbij horen. Hij weet dingen, Hij kan dingen, Hij voorziet dingen en dus ben je dan geneigd om te denken: Hij zal het toch allemaal wel hebben geweten dat het zijn lot was de weg naar kruis in te slaan. Die drinkbeker, waar Hij het over heeft, zag Hij toch van kilometers afstand al staan?

Het zou kunnen, maar hier zien we Jezus van zijn meest menselijke kant. We worden deelgenoot van zijn emoties – doodsbang is Hij, net zo bang als wij kunnen zijn voor de dood. We horen wat er in zijn hoofd zit – dat Hij gelooft dat zijn Vader alles kan en er dus ook voor kan zorgen dat dat hele kruis niet door hoeft te gaan. Maar bovenal zien we wat er in zijn wil zit: Hij is het nog niet eens met God. Hij legt zich niet zomaar neer bij het idee dat dit werkelijk Gods wil is. En dus bidt Hij. Niet zomaar een gebedje, nee Hij bidt of zijn leven ervan afhangt. En dat laatste is ook zo.

Wonderlijk is het: de Zoon van God die zo moet worstelen om het eens te worden met zijn Vader. Wonderlijk. Maar vooral troostrijk, vind u niet. Want die strijd om het eens te worden met Gods wil kennen we denk ik wel. Als er moeilijke dingen in ons leven gebeuren – ziekte, naderende dood, verlies – dan berusten we daar niet zomaar in, toch? En bij Jezus zien we dat dat niet vreemd of verkeerd is. Lijden en dood horen niet bij het leven zoals het bedoeld was en als die dingen zich toch aandienen gaan we worstelen. Maar deze geschiedenis laat ons zien dat we in die worsteling niet alleen zijn. Jezus was daar ook. Jezus is daar ook. Hij gaat ons voor. Hij vereenzelvigd zich met onze strijd. Die beker waar Jezus het over heeft is in de antieke wereld een beeld voor het levenslot. Mensen toen geloofden dat het lot een onpersoonlijke kracht was die niet te ontlopen viel. Maar Jezus gelooft dat niet. Hij bidt niet tot het universum, maar tot de levende God. Hij bidt niet tot een afstandelijke godheid die er helaas ook geen invloed op heeft, maar tot de God die Hij Abba, Vader, of eigenlijk: papa noemt. En tegen die papa zegt hij – zoals een kind dat doet met zijn vader: U kunt alles. Als U het wilt kunt U deze beker aan mij voorbij laten gaan. En dan komen die diepe woorden: maar niet wat ik wil, maar wat U wil. Is dat berusting? Is dat knarsetandende onderwerping? Nee, dit is overgave. Overgave aan de wil van een Vader waarvan Hij gelooft dat Hij in diens handen veilig is, ook door de dood heen. Jezus weet dat Hij een opdracht, een roeping heeft die onmenselijk groot is.

Maar op het moment dat Hij echt weet dat dit Gods weg met hem is kan ook geloven dat Gods wil voor Hem en voor allen die Hem volgen de beste is. En dan geeft Hij zich over aan de God die door de dood heen leven kan geven.

Kunnen wij Jezus hierin volgen? Vaak zal de strijd voor ons nog groter zijn dan die van Jezus. Onze geest is misschien wel gewillig, maar ons vlees is zwak. Van binnen ligt het bij ons allemaal veel meer uit elkaar dan bij Jezus: onze emoties, onze gedachten, ons lichaam, onze wil, onze gebroken ziel ... Van onszelf uit kunnen we Jezus niet volgen op deze weg, net als zijn leerlingen, die in slaap vielen.

En toch mogen we geloven dat Jezus wel te volgen is op deze weg. Zijn vertrouwen op de hemelse Vader werd namelijk niet beschaamd: dwars door de dood heen stond Jezus op in het nieuwe leven. En als de levende is Hij bij ons, altijd, om ons, als ook wij in gevecht met God komen om het met Hem eens te worden, de Geest van overgave te geven.

We zijn het niet zomaar eens met God, zeker niet als ons leven in het geding komt. Maar al kunnen wij God vaak niet volgen of begrijpen, Jezus verbond zich in Getsemane ook met ons leven, met onze levensweg, met ons twijfel en onze strijd. Ik hoop dat het voorbeeld van Jezus ons allemaal aanmoedigt om ons niet zomaar gewonnen te geven aan het lot, maar langs de weg van het gebed wel te komen tot overgave aan Gods wil. Jezus geloofde dat Gods wil de allerbest is. Hij bezegelde dat geloof mij zijn dood en met zijn leven. En zo gaat Hij ons voor. Zullen we Hem volgen?

Amen.

